

S

Lire debes fili

Quod filius est persuasio melioris
boni ad quod non tenet quis ex precepto.

GUnde notandum quod filia in multis
differunt a preceptis. Primo quod ad
precepta tenemur. ad filia non modo. quod
precepta servare est necessitatis. cōfilia
non voluntatis. Item lex vetus dat pre
cepta vīz de caligi hoc est decem precep
ta. euangeliū vero supaddit filia. Nam
filium pertinet ad perfectos. preceptū
autē ad proficiendos. precepta separant nos
ab illicitis. sed filia accessis. per pre
cepta de clinamus peccata sed pro filia de
clinamus occasiones peccandi. Itē p
recepta pena fugimus. sed pro filia pmiū
cumulamus. Item ad precepta stringi
mur ex debito. sed ad filia non nisi ex
vero. quod filium per vero fit preceptū sicut
aīt augustinus. Vouere inquit est voluntaris
reddere vero necessitatis. **I**Et sci
endū quod filia quās sint plurima. tñ p
cipue sunt tria videlicet castitas paup
ras et obia. De prīori castitate dicitur in
euangelio. sunt enuchi qui seipso ca
strauerūt ppter regnum celorum. Secun
dum filium vīz pauperas filii in ab
dicatione ppteratis alii ppter voluntati
s. Unī p dñm in euangelio dicitur. Qui
non renuncianerit oīb. que possidet
non potest esse meus discipulus. Et de
monachis ppteratē hñtibꝫ dicitur beatus
iheroni. Monachus habens obulum non
valet obulum. Tercium filium videli
cet obia tangit in euangelio cū dicitur sup
catredram moysi sedebūt scribe et pha
risei que dicunt facite que autē faciunt
nolite facere. Predicata autē filia sunt
substantialia omnis pfecte religionis. quod
sunt obseruatorē vel sectatores elonga
nt a malo non solum quantum ad malum
culpe sed etiam quantum ad mali causam.
Under religiosi maxime hec tria solent

wouere et promittunt obseruare. Omne namque malum originis ex triplici radi
ce. scilicet cupiditas carnis. cupidita
tia oculorum et superbia vite. Predicatio
filia nos elongant ab hac triplici radi
dice. nam per castitatem vincit carnis co
cupiscentia et luxuria. per paupratem su
per terrenas cupiditas seu auari
cia. p̄ obiam autē calcar mentis elatio
nem superbia. Sed quod de his tribus frui
bus. scilicet paupertate. castitate et obia. su
perius tractauimus non est opus ut te
his iterum mentionem faciamus. Soluz hoc adiūciendū est quod omnes ho
mines maxime solent desiderare tria. scilicet
opes. voluptates. et honores. ex quibus
tribus cetera virtus procedunt et originis ē
innocentius. Tria maxime solent hinc
affecere. opes. voluptates et honores.
De opibꝫ prava. de voluptatibus tur
pia. de honoribꝫ vanas procedunt. Nam
opes generant cupiditatē et auariciā.
voluptates p̄iunt gula et luxuria. hono
res nutriunt superbiam et iactantiam.
hec innocentius. Sed certifideles et
maxime religiosi habent remedia con
tra predicta scelerata videlicet castitatem
paupertatem et obedientiam. per quas
virtutes cum dei auxilio vincere pos
sunt virtus supradicta.

Filius
Dicit informationem diversarum
virtutum superioris premissarum
nunc de bona actione seu operatione co
picio edoceri.

Ca. XIII. Pater.
Debes scire quod
postquam homo fuerit per predi
cas virtutes videlicet humilitatem.
patientiam et castitatem. ac alias virtu
tes superioris premissas interius et ex
teriorius decenter ornatus debet etiam in

Liber .II.

alij bonis actionibus hoc est ieumus
vigilijs. et in ceteris bonis operib; se
exercet evit per huiusmodi sanctas ob
servantias valeat deo magis placere.
Unde beatus bernardus. Sex sunt ob
servantie seruis dei. proposito quibus puri
ficari debeant. Sunt autem iste. silentium.
psalmodia. vigilie. ieumus. opus ma
num. et carnis mundicia. In obserua
tione silentij purificamur a peccatis q
verbositate contraximus. Cuius virtus
sunt octo species. Est enim verbū stu
lum. vanum. mendax. ociosus. dolos
sum. impudicum. maledictum. excusa
torium. Queminiq; pestis nascit ex lo
quacitate. et p silentij censurā aut euer
tifunditus. aut certe ne multū noce
at reprimit. In psalmodia fit duplex
peccatorum de culpis pun
git et deo laudes super iudicia iusticie
dicuntur. In hac autem obseruantia
quisq; qui recte confitef purificatur ab
immundo spū blasphemie cui ante co
fessionem subiacebat. dum em̄ seipsum
laudaret ac deum accusaret qui nō alij
neq; blasphemus erat. Quersus ac con
fessus canticiis diuinis instructus. cor
recta vita corrigit et verba. seq; ipm ac
cusans mala sua sibi reputat. deum au
tem laudans bonum quod in se vider.
non sibi sed illi applicat. et hoc totum
agit in psalmodia. Per psalmodiam
accipe quicquid deo agit cum mentis
melodia. siue sint psalmi siue hymni.
siue etiam quecunq; cantica. Terciaz
obseruantiam posui superius. Vigili
as has semper debet comitari orationē
instantia. Tales vigilie ablunt nos a
sordibus quas contraximus per somnolē
tiam resoluti. dum obliuione quadam a
via salutis incepimus deficere ac tor
pimus. Quarta obseruantia est ieum
us. de quo quis dubitet quin et ipm
purificet. Vera est illa sententia. ptra

Dist. II. Ca. XIII.

tia pstratis curantur. Si ergo per gu
lam peccauimus. quid restat mi p ab
stinentiam reparemur. Non solus hu
ius virtus per ieumus fit purgatio. in
super et virtus ad expellendos demones
comparatur. Per segniciē quoq; et ocio
sitatem que imitata est anime multas
contraximus sordes. ptra dei sententiā
in sudore revulsus alieni non nō pane ve
scentes. ppter hoc sequit obseruantia
que est quinta et dī opus manuum. ut
sordes ille manū in labore abluant.
Hec est ultima sc̄z mundicia. In hac
fit purificatio quinq; prius corporis
illecebra videlicet visus. auditus. gustus
odoratus et tactus. et cetera que predi
cta sunt. i. silentium. psalmodia. vigilie
ieumus. opus manuum. exerceri pnt si
ne ista. sed si lumbi restri nō fuerint po
cincti. i. si desit carnis mundicia. lucer
ne ardentes quid pderunt. Hinc ex
go colligendum est q; fit necessaria hu
ius sexte obseruantie purificatio. que
sola omnib; supradictis equipollente
obtinet vim salutis. Et norandum p
in his obseruantis primas quatuor de
bemus nobis. quintam primis. sextā
deo. nam silentium. psalmodias. ieum
us et vigilias debet quisq; exercere p
pter seipsum. hoc est. ppter suaz discipli
nam. opus manū. ppter primum ut ha
beat unde tribuat necessitatē patienti
Carmis mundicia. ppter deū ut placeat
illi et eius voluntatem faciat. hec est.
Non solum autem in his virtutibus
sed etiam in alijs vir religiosus debet
se exercere. videlicet in punctione pro
ximi. in punctione. in orōne. in lecti
one. in studio et meditatiōe sacre scrip
ture. ac alijs virtuosis operibus ut per
hoc possit placere deo et primis suis bo
num exemplum prebere. Sunt namq;
nonnulli qui magna intentōne repro
boz tormenta pviderant. et primecen
t. iij.

Liber II.

Dist. II. Ca. XIII.

tes subito petā t̄ iniquitates deserunt
t̄ ad virtuosam vitam t̄ sanctam ope-
rationem bene vivendo consurgunt t̄
popa bona que agunt scđm maius t̄
minus proximis suis bona exempla
ostendūt. **D**e talib⁹ beatus gregorius
sup cantica exponēs illud dictū. **Q**ue
est ista que progredīt quasi aurora sic
ait. **S**unt nonnulli qui magna inten-
tione que sint tormenta reproboꝝ aspi-
ciunt t̄ sua facta p̄pria sine palpatione
exaltatione pretendunt. **C**ūq; se peccasse
congnoscunt t̄ per hoc ire ad tormenta
reproboꝝ primescunt. tunc subi-
to tenebras iniquitatis derelinquent t̄
luce iusticie accendi cōcupiscunt mox
ad sanctam operationem psurgunt. t̄
p̄bona que faciunt clare proximis
incipiunt. **b**i proculdubio velut auto-
ra consurgentēs progrediunt. q; subi-
to nocē peccati evacuantes ad lucē
magis ac magis dilatant. sic aīa que
prius in tenebris nūc splendens appa-
ret. t̄ que etiam in se obscurabat. nūc
Ince sancte operationis resplender pul-
cravt luna. **L**una quippe dum noctem
illuminat. caligantib⁹ oculis iter p̄qd
homo gradiat ostendit. **S**ic minium
queq; anima. que tenebras dimittit t̄
in sanctam operationem se extendit
dum exemplum bene operandi tribuit
quasi lucem tenebrescentibus oculis
spargit. **D**um em̄ peccanteꝝ quiq; bo-
num opus aspiciunt. t̄ ad idem facie
dum se conuertunt quasi errantes in
nocte per lumen lune ad viam redeunt.
Ixc iraq; sancta anima dum peccatib⁹
exemplum prebeat. quasi luna in nocte
lucet. duz vero magis ac magis crescit
t̄ de die in diem p̄ dñuetudinem boni
operis lumen iusticie perfecte percipit
vt etiā bonis exemplum imitationis
prebeat que prius solis peccatoribus
unitanda apparebat. profecto iam lus-

na sol efficit. quia que in nocte erran-
tib⁹ incebat. mō in die ambulantib⁹
lumen veritatis manifestat. **I**xc gregorius
Tales namq; qui post petā perpetrata
ad penitentiam redeunt t̄ sancte iusti-
tia nō nunq; ex dono celestis gracie. etiā
n̄buz doctrine ad alios docendos pe-
nit. quoꝝ pdicatio tanto suamus au-
dientib⁹ sapit. quanto eorum actio ret-
bisque pdicant contraria non est. **D**e
hoc beatus grego. super ezechielem sic
ait. **S**epē enim quosdā videmus seto-
ta menu ad sancte lectionis studium
stulisse atq; inter vba dñica recogno-
scentes in quātis deliquerūt semetip;
nos in lacrimis mactare. merore p̄tu-
nuo affici. in nullis huius mūdi p̄spe-
ritatib⁹ delectari. itavt eis vita p̄se-
onerti t̄ lux ipsa fastidio fieret. vir ad
colloquendū p̄mūnia admittere. atq;
a rigore discipline aīm difficile rela-
xare. p̄ amore cōditoris luctu solūmō
t̄ silentio gaudere. t̄ tales p̄ceptavit
q; sensus illoꝝ capere potuit. memoria
nō amisit. q; collectus in deo aīm uale-
gendo semp̄ t̄ recolendo suavit. **E**t he-
plerūq; vt tales quiq; ex dono celestis
gē etiā vbu doctrine p̄cipiant atq; ve-
nitatis pabulo qd̄ ipi intrinsecus dul-
citer ruminant t̄ primos suavitate pal-
cant. **D**e quoꝝ p̄fecto ore pdicatio au-
dientib⁹ tanto dulcior est quanto cog-
actio contraria suis predicationib⁹
nō est. quia de p̄pria vita sumunt. quic-
quam sermo dulcedinem nō haber quē
vita reproba intra p̄scientiam remov-
der. **O** **N**ecesse est vt qui vbu
dei loqui p̄ius studeat qualiter vniat
vi post ex vita colligat que t̄ qualiter
dicat. ad predicandum namq; plus
conscientia sancti amoris edificat. q;̄
exercitatio sermonis. quia amando ce-
lestia intra semetipsum pdicatoꝝ let-

Liber. II.

Dist. II. Ca. XIII.

git quomodo persuadeat ut despici de
beant terrena. Qui enim vitam suā in
terius pensat. et exēplo suo foris am
monēdo alios edificat. quasi in corde
lingue tingit in eo φ manu verbi p̄xū
mis exteriū scribit. hec gregor. Nam
fīm eundē gregorii. Quanto sanctior
est vita doctoris tārō fit humilioz sen
sus auditoris. et sp̄ semetipsam despi
cit duz predicatoris vitam in magnā
alitudinē surgere perpendit. Sivero
predicatoz magna p̄dicans per se exē
plaris non est. sermo eius in corde au
ditoris sapidus esse non p̄t. Unde dē
beatus bern. Si ergo qui inter ws vi
deo pastoris curam gererewbis ap
posuero moyſi mansuetudinē. patiens
iam Job. samuelis miscdiam. dauid
sanctitatē. intus ipē et impatiens atqz
immissericors et mīme sanctus fuero.
sermo meus ut minus sapidus remet.
et vereor ws minus aude capietis.
hec bern. ¶ Unde quilibet in quo
cumqz graduel statu exīs studere d̄z.
ut pervitam sanctam bonū exempluz
primis prebeat quatenus per hoc mer
cedē eternevite a domino a ssequi vas
eat. De hoc beatus ille xeromus sic d̄.
Nemo sibi solummō vivat. quantoscū
exēplo santo edificauerit. cum trans
is et p̄ tantis mercedē beate retributi
onis inueniet. quantiscunqz exēplum
male cōversati om̄s etiam si illi eum
non sequunt̄ prebuerit. p̄ tantis se ma
ligratōem reddere sciat. hec ilero. Fe
lix ergo ē cuius vita virtuosa alterius
vitam virtuosam p̄fundit et emendat.
Unde beatus bernar. Benedic̄ta aīma
a domino cuius humi lita salteriuſ su
perbiā p̄fundit. cuius mansuetudo al
terius iram extinguit. cuius obediētia
alteriū pigričā tacite increpat. cuius
seruo alterius inertiam excitat. q̄ fra
tris sui interiorē oculum turbatū. geaz

tia edificationis et p̄solationis illumini
nat. que enim inter hoīes sublimior et
deo gratiōsior p̄uersario esse potest. q̄
eoz qui se abdicant virt̄is. qui virtutū
studij animū subiungant. insuper etiam
alios quotidiano exercitio ad geaz au
toris sui studēt p̄uertere. et cerebra acq
sitionē fidelū gaudiū superne partie ce
lestis augere. hec bern. Debemus ergo
fīm dictum apostoli. sobrie. iuste et pie
vivere. ut sanctitatē possimus acqui
rere. et primis nostris bonū exemplū
prebere. Nam p̄t d̄ beatus bernard?

¶ Tria sunt que faciunt hoīem
sanctuz. victus sobrius. actus iustus.
sensus pius. Cictus sobrius erit si p̄ti
nenter. si socialiter. si obedienter. id ē
caste. caritatine et humile vixerimus.
per p̄tinentiam enim castitas. per soci
alitatem caritas. per obedientiam hu
militas acquirif. Actus iustus erit. si
fuerit rectus. discretus. fructuosus.
Rectus per bonam intentōem. discre
tus per mensurā possibilatis. fructuo
sus per utilitatem. primoz. Sensus
pius erit si fides nostra dēū sentit sum
me potentē. summe sapientē. summe
bonū. ut per eius potentia nostram cre
damus adiuvari infirmitatē. per eius
sapiaz̄ corrigi ignoratiā n̄az. per eius
bonitatē nr̄am credamus ablui iniqui
tatem. hec bernard. Studemus ergo
etia ordinare vivere nobis. socialiter
primis. humili deo. Ad qd hortatur
idem beatus bernardus sic dicens. Gi
ue in p̄gregatione ordinaliter tibi. so
cialiter primo. humili deo. Dēmus
etiam vnicuiqz reddere quod suum est
videlic̄t obedientiam superiori. auxiliū
um equali. et disciplinam minori. ¶ idem
beatus bernardus. Debemus su
periori obedientiam et reverentiā. eq̄li
p̄filium et auxilium. minori custodiaz
et disciplinam. ¶ Et notandum
A. iiiij.

¶ qui in bonis opibz pficere & permane
re desiderat. necesse tñ est ut etiā a ma
la societate sibi caueat. qz valde nocis
ua est societas maloz. sicut econuerso
multū salubris est societas bonoz. Un
beatus illico. sic dñ. Nil tam nocet hoī
qz mala societas. plus qz impossibile
putovitū in bonis opibz diutius per
manere qui maloz assidue pñversatiōe
ut if & sicut mala nocet cōuersatio. ita
bona pñest. qui bona z inuenit societa
tē vitā inuenit rarus homo vel bonus
vel malus est. cif misi ob societatis cau
sam. hec illico. Unde fugienda est soci
etas maloz & maxime illoz. qui ad vi
ta pñmi sunt & adherendum est societ
ati bone. que timeret deū. vt et ñsortio
taliū emendatiōem vite ac morz suoz
quisqz assequi valeat. Unde ysidorus
Vita malos. caue imiquos. fuge impi
os hoīes maxime eos. qui ad viria p
ñmi sunt. socios tibi bonos piunge. qz si
fueris socius pñversationis. eris & vni
tis. Periculoso est his. qui peccare
volunt sociari. melius emi est habere o
dii pñranoz qz ñsortiu3. sicut multa bo
na habet vita sanctoz. sic plurima ma
la ñferi societas maloz. Dicit etiā de
hoc beatus greg. Utanda est societas
maloz. ne forte si se corrigi nō valent
ad imitationē trahant & cu iñi a sua
malicia non mutant. eos qui sibi con
suncti fuerint puerunt. hec gregorius

¶ Sciendum etiā qz bona opa
prima facie cū quadam difficultate o
peramus. cū vero in ñsuerudinem ven
iant facilis ea & cum quadam iocundit
ate sp̄i uali perficimus. Unde dicit
abbas iohannes montis finali. Nota
in ipsis principis ab renunciationis
penitus cū labore. violentia & amari
tude operamus virtutes. ac pficien
tes descep sine tristitia sumus qz quis
in ipsis modicū pñristati efficiamus.

Quando uero voluntas nostrum in o
tale sapere conculcas & absorbet. poter
statiue subiçif a pñrritudine existen
te in nobis. tñc de cetero cū omni gau
dio sollicitudine & desiderio igne cor
dis & flamma diuina ipas operamus.
hec iohannes abbas. Si vero
bonoz opere laborz nos gravat. atten
damus mercedē futurā & Icuius poza
bimus qz ad eterna pñmia non nisi cū
labore puenitur. Unde beatus augusti
nus in libro de verbis dñm sic dicit. Via
nostra xps est. attende xpm pati rem
non solum glorificari & pñrem sed etiā
exaltari. opus te terret. mercedē erpe
cta. quarevis puenite delicatus ad eā
rem. ad quā non pñducit nisi labore. qz ad
times ne pñdas argenteum tuum. qz ad
argentum cū magno labore puenisti
si ad argentum quod quādoqz vel mo
riens amissitus es. non puenisti fine
labore ad vitaz eternā fine labore vis
puenire. carior sit tibi illa ad quam
post omnes labores sic pueniens re
nūqz amittas. si hoc tibi carum sit. ad
quod per omnes labores sic puenisti
vt aliquando amissurus sis. quanto
magis illa pñpetua desiderare telemus
Dec angustinus. Un sancti viti pen
santes & tattendentes eterne vite pñ
mia. que deus daturus. est diligentibz
se & in mandatis eius laborantibz nō
solū opa bona & laboriosa aggredin
tur. veru me iam aduersitates & tribu
lationes presentis vite sustinere non
formidant. De hoc beatus greg. viij.
moral. exponēs illud. Sicut mercena
rii dies eius sic dñ. Mercenarius solli
citus curat inspicere. ne vnqz dies va
tibus labar ab ope & expectatus finis
epis in amis veniat ad remuneracionē
laboris. in laboris namqz studio cons
plicit. quid recieve in tempore remu
neratois possit. nā cū opus crescit. pñ

mis fiducia pficit. Cum vero opus so-
uerit spes a remuneratione lacescit.
Unde electus quisq; vitam suam qua-
si mercennarius pensans tanto fidenti-
us se tendit ad premia. quanto nuncro-
busius perdurat ad laboris incremen-
ta. quid sit decursus pñtist pñs pensat.
dies cū operib; di numerat. ne a labo-
re transirent vacua vite momenta. for-
midat. aduersis gaudet. meroze reso-
nif. qz subsequentib; vite premij gran-
tose munera largius pñspicit. quanto
p amore illius quotidias se mortib;
tereo impendit. Hinc namq; est q; ci-
ties celestis parie pñdiori eius psalmi
stercibo dicunt. ppter te morte affici-
mte tota die. Sancti igif viri quot la-
bores nunc veritati pñmendantes exhi-
bent. for iam remunerationis sue pig-
noz intra spes cubiculū clausa tenent
sed gravis nunc sentiñ estus in ope. vt
qñq; refrigerium percipiak ex quiete.
Unde aperte subdit. Sicut certius de-
siderat vmbra. Vmbra quippe deside-
rare est post temptationis estuz sudore
Opis eterni refrigerij requie quere/
re. Sequit. Et sicut mercennarius pñ-
solak finē opis Mercennarius enim
cū facienda opera pñspicit mentem. pti-
nus & longinq;rate & ponderis labore
adspicit. cū vero lacefentē animū ad cō-
siderandū laboris premiū reuocat. ris-
gorē mox cū ad exercitiū laboris acce-
dit infirmat. & qd grane perpendit ex
opere leue estimat ex remuneratōe Sic
electi quisq; euz mundi huius aduersa-
vitium cum in honestatis pñmelias
ter damna. cruciatus corporis tolerat
esse grama quib; exercenf pensant. s;
cū mentis oculos ad eterne patrie pñsi-
teratōem tendit. ex pñparatōe premij
q; fit lene qd patiunt inueniunt. quod
est valde importabile ex dolore oñdik
in pñsideratōe pñuida ex remuneratōe

levigatur. Hinc est q; paulus semp se
ipso robustio; pñcta aduersa erigit. ni
miñ finem sui operis sicut mercennari
us prestolaf. grane namq; qd sustinet
estimat. sed lene hoc per premij pñfides
rationē pensat. ipse quippe qz fit graue
qd patitur iudicat. qui in carceribus
abundantius in plagiis supra modum
in mortib; frequenter se suisse testaf.
sed quō remunerationis lñlxo sudor
rem tanti laboris tergit. ipse tenacis
at dicens sic. Non sunt pdigne passio-
nes huius temporis ad futuram glam
que revelabif in nobis. Finemq; ope-
ris quasi mercennarius prestolaf. qui
dum pñfectum remunerationis pñfides
rat. vile estimat qd pene deficiens la-
borat. defectum egestatemq; ppter bo-
nis mentib; laboriosum nō est. sed cū
vsc; ad afflictionem carnis aduersitas
vertif labor, pñcul dubio ex dolore senti-
tur. In hac em vita quedā vacua. quedā vero va-
cua & laboriosa simul. Amore quippe
pñdioris pñtis vite tribularionib; ex-
ercent laboriosum quidē est. sed vacu-
um nō est. Amore aut̄ seculi voluptati-
bus solui vacuu quidē est. sed nō labo-
riosum. amore eiusdē seculi aliqua ad-
uersa ppter est vacuu sif & laboriosum.
qz ex aduersitate mens afficit & renun-
ciationis pñmio non replef. Ixc gregor.

S Exerceamus igif nos in bois
operib;. nā quotiens bona agimus to-
niens angelos letificamus. quotiens
ivo a bono opere deuiamus. ipsos con-
tristamus & malignis spiritib; leticiā
facimus. Letat hoc beatus augu. di-
cens. Quotiens bene agimus gaudet
angeli & tristat demones. quotiens ve-
ro a bono deuiamus dyabolum letifi-
camus & angelos suo gaudio fraudas-
mus. gaudiū enim est eis supyno pec-
catorē pñfidentiam agente. Ixc augus.

Liber . II.

Dist . II . Ca . XV .

Qui etiam desiderat non tristari sed frequenter in animo gaudere sinteat bene vivere. In hugo te sanctovictore. Vis nunquam esse tristis bene vine, bona vita semper gaudiū habet. nec etiā obmit tendū est bonū opus propter aliquā negligentiam aut desidiam nostrā. ne patinat mentē invictimo examine gemere et pro rōpe inutiliter sine fructu spūali expenso lugere. De hoc beatus bernardus lamentando sic dicens. O dñe deus quod rōpa effluxerunt in quibz sine fructu ut aspicio viri. quō corā te subsistam. quō ad te levare potero faciē me am in illo magno et terribili examine. quā numerari iussis. omnes dies meos querens fructum meum. O dñe cur intermisī villo rōpe versari te in corde meo corā mēti amplecti. in tua dulcedine delectari oīa interiora mea vbi tunc erant quā tecū non erant. cū habes a te omnis creatura quicquid habet desiderabile laudabile aut delectabile. Hoc beatus bernardus. Sed et hoc notwithstanding quod in opibz bonis quisque humilitatem habere debet et illa attribuerē debet gratie diuine. peccata aut sibi ascribere. Unde aug. in libro de virtutibz domini. Causa oīa cristiane supbia. licet emī sanctorū imitatorū sis. totum semper gratie deputa. Qui anteēt aliquid gracie in te dei non tuū meritū fuit. ipius ergo rotum deputa pietati quod aut peccator est tue iniquitati ascribe. Esto accusator tuus et ille erit indultor omnem crimen quod facimus vel peccatum est nostra negligencie et omnis virtus et sanctitas dei est indulgentie conuersi ad deum. Iec Augusti. Magna namque virtus est bona actio cum humilitate. pro hoc enim reddit homo diuinus. Unde dicit Isaac abbas. Bona opatio est humilietas hominem deū faciens super terras. Igis laborādum est ut in bonis opibz

que gerimus: humilitatē cordis semper habeamus et cū bona opera nostra ad noticiam aliorū puerent gloriam dei et edificationē proximorū pro hoc non nostram vanam gloriam requiriānae meritū nostrū apud deū ppter hmoī stultam vanitatem amittamus. Unde beatus aug. in libro de verbis domini. Quisquis iravult videri ab hominio opera sua. ut ille glorificeret a quo ea que in illo videntur accepit. et sic ad imitandum bonum idē ipsi qui videntur prouertur. vere eius lumen lucet corā hoīto. quod lux te illo caritatis radiat. non subbie fumus euomif et in eo caner. ne iusticiā suam faciat coram hoīto. ut vī deā ab eis. quod nec suam deputat illam iusticiā. hec aug. Bona ergo opa et summa diligentia exerceamus. ne per hoc quod agimus vanam gloriam regnamus. sed oīa in gloria dei agere sumeamus ut pro bonis nostris actiōibz vitam eternā possidere valeamus.

Dicitur filius.
Ost diuersop̄ operū bonorū tam interiorū quam exteriorū informatioē. nunc etiam de virtute pseuerantie cupio edoceri.

Ca . XV . Pater .
Sire debes quod postquam omnium virtutū adeptus quis fuerit principium. nondū tū in conspectu dei apparet glorioſus. nisi virtutum consummatrix affit. videlicet perseverantia. quia nullus omnino mortal is quantumcumque perfectus laudandus est in vita sua. nisi prius hoc bono inchoatum. bono et felici fine cludatur. Est emī pseuerantia finis ac consummatio virtutum. parū emī valet fuisse religiosus. fuisse humilē patientē fuisse deo